

शरण्यः आश्रयार्हः श्लोक्यः सत्कीर्त्यर्हः ॥ २९ ॥ गुडाकेशोऽर्जुनः तस्य यशोधरायेव यन्तेषाम् तान्प्रतिबद्धोऽजलिर्येन तस्य ते किंतु कथंचन केना
प्यंशेन न वर्तितव्यम् यस्मात्त्वमधर्मस्य बंधुः ॥ ३० ॥ तदेवाह राजदेहेषु वर्तमानं त्वामनुसर्वतः प्रवृत्तः अनार्यदौर्जन्यम् अंहः स्वधर्मत्यागः ज्येष्ठा
अलक्ष्मीः माया कपटम् ॥ ३१ ॥ तत्तस्माद्वर्तितव्ये वर्तितुमर्हं ब्रह्मावर्त्ते देशे यज्ञस्य वितानं विस्तारः तत्र विज्ञाः निपुणाः ॥ ३२ ॥ इज्या यागस्तद्रूपाम्
र्त्तिर्यस्य शंक्षेमं कामांश्च नन्विद्रादयो देवा इज्यन्ते न तु हरिस्तत्राह एषः स्थावरादीनामात्मेति तथापि जीववन्नपरिच्छिन्न इत्याह अंतर्बहिरिति य
थावायुः प्राणरूपेणांतस्थोऽपि बहिरप्यस्ति तद्वत्सर्वं तिर्यामीश्वरोपीति ॥ ३३ ॥ उद्यतासि मुद्भुतस्वद्वंद्वपाणि यमम् उद्यतमुद्युक्तम् ॥ ३४ ॥ अ

पतितं पादयोर्वीक्ष्य रूपयादीनवत्सलः ॥ शरण्यो नावधीच्छ्लोक्य आह चेदं हसन्निव ॥ २९ ॥ राजोवाच न
ते गुडाकेश यशोधराणां बद्धांजले वै भयमस्ति किंचित् ॥ न वर्तितव्यं भवता कथंचन क्षेत्रे मदीये त्वमधर्मबंधुः ॥
॥ ३० ॥ त्वां वर्त्तमानं न रदेव देहेष्वनुप्रवृत्तोऽयमधर्मपूगः ॥ लोभोऽनृतं चौर्यमनार्यमंहो ज्येष्ठा च माया कलहश्च दं
भः ॥ ३१ ॥ न वर्त्तितव्यं तदधर्मबंधो धर्मेण सत्येन च वर्त्तितव्ये ॥ ब्रह्मावर्त्ते यत्र यजंतियज्ञैर्यज्ञेश्वरं यज्ञवितान
विज्ञाः ॥ ३२ ॥ यस्मिन्हरिर्भगवानीज्यमान इज्या मूर्त्तिर्यजतां शंतनोति ॥ कामानमोघान्स्थिरजंगमानामं
तर्बहिर्वायुरिवैष आत्मा ॥ ३३ ॥ सूत उवाच परीक्षितैवमादिष्टः सकलिर्जातवेपथुः ॥ तमुद्यतासिमाहेदं दं
डपाणिमिवोद्यतम् ॥ ३४ ॥ यत्र क्वचन वत्स्यामि सार्वभौमतवाज्ञया ॥ लक्षयेतत्र तत्रापित्वामात्तेषु शरासन
म् ॥ ३५ ॥ तन्मे धर्मभृतां श्रेष्ठस्थानं निर्देषुमर्हसि ॥ यत्रैव नियतो वत्स्ये आतिष्ठंस्तेऽनुशासनम् ॥ ३६ ॥ सू
त उवाच अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कलयेददौ ॥ द्यूतं पानं स्त्रियः सूनायत्राधर्मश्चतुर्विधः ॥ ३७ ॥

च न वस्तव्यमिति यातवाज्ञा तया यत्र कापि वत्स्यामि किंतु तत्र तत्रापि आत्तः गृहीतः इषुः शरासनं च येन तं त्वामेव लक्षये ॥ ३५ ॥ तत्तस्मान्नियतो नि
श्चलो वत्स्यामि ॥ ३६ ॥ पानं मद्यादेः सूनाः प्राणिबधाः द्यूते अनृतम् पाने मदः पूर्वमदो दयानाशकत्वेनोक्तः अत्र तु गर्वद्वारा तपोनाशकत्वेन स्त्रीषु स
गः हिंसायां क्रौर्यं दयानाशकमिति ज्ञेयम् यद्यपि सर्वसर्वत्र संभवति तथापि प्राधान्येनानृतादीनां द्यूतादिषु यथा संख्यं ज्ञेयम् द्वादशस्कंधेतु सत्यं दया
तपोदानमिति पादाविभोर्नृप इत्यत्र दानशब्देन शौचमेवोक्तम् मनः शुद्धिरूपत्वाद्भूताभयदानस्य त्रेतायां धर्मपादानां तुर्यां शोहीयतेशनैः अधर्मपादैरनृ
तहिंसाऽसंतोषविग्रहैरित्यत्र च असंतोषशब्देन तस्य हेतुर्गर्वो लक्ष्यते विग्रहशब्देन च तद्धेतुः स्त्रीसंग इत्यविरोधः ॥ ३७ ॥